

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg vil egentlig godt spørge fru Pia Christmas-Møller, om der er noget i Enhedslistens forslag til vedtagelse, som Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte, for jeg forstår jo, at fru Pia Christmas-Møller i virkeligheden ikke ønsker, at det her skal ende med en traktat, og hvis man stemmer for Enhedslistens forslag til vedtagelse, har man altså sikkerhed for, at det gør det ikke. Hvordan kunne fru Pia Christmas-Møller få det bedre?

Men der er vel en årsag til, at man så ikke vil støtte det, nu det er fremsat, og det er, at man vil forbeholde sig den katteløm efter den 28. september 2000, når vi har haft debatten om euroen, som man håber på at vinde ved at feje alle mulige spørgsmål ind under gulvtæppet, at man så kan gå i gang med realitetsforhandlingerne om det her charter. Og så kan man sige ja til en traktatændring, fordi alle de andre nu beder om det, og så kan Danmark jo ikke stoppe det osv., osv. Vi må jo også være med, og vi skal jo også have indflydelse på, hvordan den endelige tekst kommer til at se ud osv., osv.

Er det ikke sådan, det i realiteten forholder sig?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg hører på denne her debat med stor undren, og jeg vil sige med stigende undren. De to absolut ideologiske modpoler i denne sag, Enhedslisten og Dansk Folkeparti, kan enes om én ting, det står i hvert fald fast: EU må ikke beskæftige sig med menneskerettighederne. Det er helt forfærdeligt.

I øvrigt kan hr. Keld Albrechtsen og hr. Thulesen Dahl jo ikke blive enige om noget som helst ellers, men de kan blive enige om, at det er helt forfærdeligt, at EU beskæftiger sig med menneskerettigheder.

Hr. Thulesen Dahl bruger udtryk, som »det er absurd«, og »det er et cirkus«. Det er aldeles ikke absurd og ikke noget cirkus. Jeg kan måske godt forstå ud fra hr. Thulesen Dahls synspunkter, at det at beskæftige sig intenst med menneskerettigheder er absurd og et cirkus, men det er det altså ikke for os andre. Det plejer det heller ikke at være for hr. Keld Albrechtsen, men jeg må sige, at jeg har ingen forskel kunnet finde mellem hr. Keld Albrechtsens synspunkter og hr. Thulesen Dahls synspunkter i debatten i dag.

Kernen i denne sag er jo faktisk den, at der er en lakune. Vi har ikke regler, der regulerer, hvilken beskyttelse EU's borgere har i forhold til EU's institutioner, og det er jo kernen i det, som man beskæftiger sig med i charteret. Og det er altså ikke absurd. Det er meget realistisk og ordentligt at beskæftige sig med.

Det eneste, jeg kan få til at hænge sammen med grunden til, at hr. Keld Albrechtsen og hr. Thulesen Dahl nu forenes i deres fælles modstand imod menneskerettighederne i EU, er, at det selvfølgelig er forfærdeligt, hvis EU viser et sådant menneskeligt ansvar og ansigt og tager borgernes problemer i forhold til EU's institutioner alvorligt. Det er selvfølgelig forfærdeligt, hvis det indtryk skulle fæstne sig. Og det er måske så det, der kan få det hele til at hænge sammen på trods af disse voldsomme ideologiske forskelle i øvrigt.

Hr. Keld Albrechtsen og hr. Thulesen Dahl plejer sandt for dyden ikke at være enige om menneskerettigheder og menneskesyn, men her – uha! EU må ikke beskæftige sig med menneskerettigheder eller med at beskytte EU's borgere imod EU's institutioner og sætte grænser for EU's institutioner i forhold til EU's borgere. Det er jo det, det handler om.

Det eneste, jeg har kunnet glæde mig over, er, at både hr. Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen gang på gang siger: Efter den 28. september 2000 er det anderledes. Ja, det indeholder jo faktisk en direkte accept af, at det bliver et ja den 28. september. Det er det eneste, jeg har kunnet glæde mig over i denne diskussion.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Som det også fremgår af det forslag til vedtagelse, Enhedslisten har fremsat, vil det være sådan, at hvis regeringen kunne dokumentere, at det charter handlede om at forbedre menneskerettighederne, at skabe nye rettigheder, så var det en helt anden diskussion, og så ville Enhedslisten ikke kunne sige nej til et sådant charter, naturligvis ikke.

Vi har bare konstateret, at charteret ikke kommer til at indeholde forbedringer. Man diskuterer endda i dette såkaldte konvent i ramme alvor, om man overhovedet skal have et forbud mod dødsstraf, og man føler sig nødsaget til nu at diskutere, om ikke der skal indføres i charteret, at det ikke på noget punkt kan forringe de gældende menneskerettigheder, så det dog ikke direkte underminerer menneskerettighedsfor-